

English

(Spanish and Dutch ↓)

O'Mighty Green

Presentation for the magazine AA files, 2012

In 1797 the Spanish artist Francisco de Goya produced a series of 80 etchings collectively titled *Los Caprichos*, of which plate 43, *El sueño de la razón produce monstruos* (*The Sleep of Reason Produces Monsters*), became its most emblematic. Each print offered a condemnation of different factions within eighteenth-century Spanish society, from the ignorance of the ruling class to the mysticism of the clergy – caricatures so grotesque and uncompromising that in 1799 Goya was forced to retract the series from the art market.

More than a century and a half later, the Italian architectural collective Superstudio produced their own series of collages titled *Il Monumento Continuo* (*The Continuous Monument*) as a critique of what they considered two prevailing falsehoods. As defined by Superstudio's Adolfo Natalini, 'The first maintained that technology was going to solve everything, and the other that the monument was the most powerful way for society to express itself. So in order to demonstrate that both ideas were false, we put them together and pushed them to reveal their extreme consequences.' But in contrast to *Los Caprichos*, the resulting collages turned out to be so beautiful that rather than understanding them in the way they were intended, as an anti-utopia, architects fell in love with them to the extent that they became a new architectural typology. As Natalini joked in 1970, after first seeing Cesar Pelli's US buildings, he could immediately stop making collages of continuous monuments because reality had far surpassed his dystopian fantasies.

Given this pre-history, we may well be too late with our own O'Mighty Green critique. This began as a virtual attack on the green demagoguery that has been spreading so rapidly in the name of sustainability, but which more recently has been overtaken by the opulent, fecund green coats that so many buildings seem to physically sport these days. These new green archi-creatures have become caricatures of the sustainable ideology they so noisily champion. But look closely, and all that glitters is not gold, and all that is green is not sustainable. Architecture needs to wake up from the cosy naturalism of its dreamy sustainability. The sleep of reason produces monsters; very green and hairy monsters.

O' Mighty Green

Complete text 2011

0. Introduction

Sustainability currently shares many qualities with God; *supreme concept, omnipotent, omnipresent, and omniscient; creator and judge, protector, and (...) saviour of the universe and the humanity*. And, like God, it has millions of believers. Since we humans are relatively simpleminded and suspicious and need evidence before belief can become conviction, *Green* has come to represent sustainability; has become its incarnation in the human world. But sustainability, like God, might not have a form, nor a colour...

1. Emancipation

1.1 The word *Sustainability* has been raped, abused, and insulted by architects, politicians, advertisers ...in essence, by everybody. The musical harmony in the perfect trio - the social, the environmental, and the economic - is eclipsed by a simplistic solo performance of the environmental, entitled *the Green*.

1.2 In a desperate attempt to give shape to an all-encompassing ideology the *Green* proves to work as the quickest and easiest representation of sustainability. The *Green* is the only symbol able to keep pace with today's lack of patience and hunger for images; a Lady Gaga-Sustainability: effective, noticeable, creative, sensationalist. In a persistent effort to become the allegory of Sustainability, *Green* has been emancipated as its caricature.

1.3 The simplification of the initial idea is so extreme that *Green* does not even need to be nature, or natural, it may just as well be plastic and painted. Look around... you'll see a *green* facade, *green* embellishments, walls painted *green*, a *green* McDonald's sign, a *green* website, a *green* papier-mâché shop window; the *Green* City is here.

2. Function

2.1 If the Iconic buildings simply needed to be iconic, the *Green* buildings simply need to be *green*. The situation could not get more superficial: *Green* as a function. *Green* allows sustainability to be bought per m2, or to be painted on, or glued on. Sustainability is a Photoshop filter in CS6: Ctrl+*Green*. Similar to the Icons, the *Green* is also providing identity, *generic* identity.

2.2 Although the thought initially came with the best of intentions, as every good idea these days, it needed to be simplified by a factor of a hundred to be stripped of any meaning in order to be successfully commercialized. Only then could it be digested by *the masses*. Somehow it looks very democratic... Just as a fake Prada bag allows every woman to feel the sensation of *Prada* and carry its status.

2.3 The repeated-until-it-hurts pretext that *at least people are aware of sustainability* had an effect; but the attention was diverted from the main concern. People are more likely to buy *Green* products, juries in competitions are delighted by *Green* epic stories, and politicians know that playing the *Green* card is always safe; impeccable demagoguery.

2.4 If all the visions for city design and all the architecture competitions won with the powers of *Green* were realized the city would be turned into a sophisticated version of the current Chernobyl Alienation Zone (See Pripyat in spring).

2.5 *Green* walls are being commercialized as interior space dividers too. They are made of Norwegian reindeer moss (the stuff for the trees in model train sets) as a huge cemetery of nature, *with excellent natural acoustics*. These dust collectors can be produced in 20 different colours; a white *Green* Wall, a red *Green* Wall, a violet *Green* Wall, to match with the other decorations.

3. Style

3.1 Modernism, Postmodernism, Deconstructivism... We have now definitely entered Sustainabilism. Unlike in previous movements every architect can be a Sustainabilist: whether avant-garde, commercial, young, established... It can be even combined with other styles: Eco-Deconstructivism, *Green* Postmodernism... It is *the* democratic style. Architectural magazines and commercial brochures found a common language: the *Green*. *Green* is also the point on which the architect, the client, the developer, the politician, and the user agree. It is fantastic. *Green* flattens out the differences; it is the saviour of the Tower of Babel; we will finally reach the Heavens. For the first time ever we have a genuine International Style; from Madrid to Copenhagen, to Dallas, to Istanbul. The *Green* is so superior that it works everywhere; it is the winning style, the global victor - though this could make it terribly unsustainable. Unlike other styles - imagine an entire city planned on Deconstructivism - it is possible to have an entire city built on *Green*. It can be implemented everywhere and on every scale; a skyscraper or a small private house, even an interior space - all is possible. It can accommodate any taste: *Green* can be applied and treated as a hairstyle: long and fluffy, thick and compact, partly shaved creating ornaments.

3.2 *Green* buildings can be *Ducks* or *Decorated sheds*, and there are some interesting cases of being both at the same time: the *Decorated Ducks*.

3.3 *Green* should be added as the sixth principle to Le Corbusier's five points, and as the fourth quality to Vitruvius' triad: Venustas, Utilitas, Firmitas and *Sustinebilitas*

3.4 *The built ... product of Sustainability is not sustainable architecture but Green. Green is what remains after Sustainability has run its course or, more precisely, what coagulates while Sustainability is in progress, its fallout...* (Taken from Rem Koolhaas text: *Junkspace*, and substituting: *Modernity* for *Sustainability* and *Junkspace* for *Green*)

3.5 *Green is the new Black.*

4. Religion

4.1 *Green works as faith. The Catholic Church will need to add Saint Green to its Roman Calendar. Saint Green will watch over the sustainable architects, and will guide them in the green direction. If we pray to him every day Saint Green will compensate our veneration: politicians obtain more votes, architects win more competitions, and companies sell more products...*

4.2 *Green works in mysterious ways... Architects who are not really sustainable call themselves Green, while the architects that seriously care don't like to be called Green.*

4.3 *Oh Lord, blessed be the Daltonics who will see more green than others... and help those who see Red where there is Green.*

4.4 *Green works as confession. The guiltier we feel, the greener we try. The green-looking is usually indirectly proportional to its sustainability achievements. Green has the capacity of reducing all that matters to one single problem, and one single solution: Green. Green is able to absolve all our sins.*

4.5 *Green is double-miraculous. As if trying to heal cancer with aspirins, Green is the phenomenal formula that turns sustainable everything that it touches. It can also hide graceless designs. 'When all candles be out, all cats be gray'. Ugly Green buildings are more readily accepted than ugly buildings.*

4.6 *Green is able to enlighten us retroactively. We architects rewrite our full history according to sustainability; what we did once with common sense, we now brand as sustainable; back then, we were already unconsciously under the influence of Green... as real visionaries.*

5. Ambiguity

5.1 *But the Green also hides a perverse dimension... As in a David Lynch movie; everything appears to be calm and harmonious but there is something disturbing... rotting... The Green is the common lie, the secret consensus, the perfect crime; everybody knows that it cannot be that good, that it cannot be that easy, but why bother? It sells, and there is enough Green for everybody. A new kind of (friendly) intimidation: Green terrorism.*

5.2 *Green suffers from split personalities; Green gurus, Green followers, Green saviours... preaching contradictory statements. But this seems not to be a problem, as long as it is Green, because everybody likes - has to like - Green. If not, he is considered a horrible human being. The exponential need for public approval makes Green the instrument par excellence. Green: I Like.*

5.3 *The Microsoft dictionary for Word in Spanish offers the following synonyms for Green: Obscene, indecent, improper, dishonest, free, and gross. In English, apart from those referring to the colour, it offers: immature and inexperienced.*

5.4 *Here we are now, entertainers.*

6. Appendix

The relation between some architects and Green reminds us of the "discovery" of the Americas, not only was the "New World" always there; but these architects will remain as happily mistaken as Christopher Columbus was... convinced that he had landed in the East Indies.

Parable

A long time ago in a not so faraway land, a deep economic crisis and a need for identity accelerated the creation of the *Green City*. In the *Green City* all companies changed their logos to *Green* or to vegetable motives. They only provided *green* products and eco-friendly services. Its inhabitants lived in healthy competition with one another to be the *greenest* of them all. In the *Green City*, Nuclear Power Plants were eco-friendly. Black and white movies were *green* too. In the *Green City* the powers of *Green* were so strong that they could alleviate the shame of the past: concentration camps, Berlin walls..., any moment of history could become sustainable retroactively. *Green* acquired confessional status and could absolve any sins. In the *Green City* military uniforms were the ultimate fashion, the Hulk was a superhero, and Chernobyl's Zone the most booked *green* holiday destination. Architects were overexcited in their use of the *Green*. Facades, roofs, partition walls... everything that could be clad, was clad by *Green*. But behind the scenes the *Green Bubble* was growing out of control... Nobody dared to mention it and in an attack of greed, fearing the end of this cash cow, they started using *Green* psychotically. The *Green City* turned into a seemingly boundless golf course. The confusion was colossal and in a Saturnial act the *Green City* started devouring its inhabitants. But then, and only at that point, a second Age of

O'Mighty Green by Beatriz Ramo, STAR strategies + architecture

Enlightenment began to flourish... The surviving inhabitants slowly awakened and did no longer need to see the *Green* to believe in Sustainability - as they did not need to see the pillars to believe in structural stability - and the *Green City* began to fade away slowly... The *Green* mucus was cleaned away, the *Green* parties were obsolete and McDonald's became red again.
The Sleep of Reason Produces Monsters, very Green Hairy Monsters.

O' Mighty Green

Summary, 2011

0. Introduction

Sustainability currently shares many qualities with God; supreme concept, omnipotent, omnipresent, and omniscient; creator and judge, protector, and (...) saviour of the universe and the humanity. And, like God, it has millions of believers. Since we humans are relatively simpleminded and suspicious and need evidence before belief can become conviction, Green has come to represent sustainability; has become its incarnation in the human world. But sustainability, like God, might not have a form, nor a colour...

1. Emancipation

In a desperate attempt to give shape to an all-encompassing ideology the Green proves to work as the quickest and easiest representation of sustainability. The Green is the only symbol able to keep pace with today's lack of patience and hunger for images; a Lady Gaga-Sustainability: effective, noticeable, creative, sensationalist. In a persistent effort to become the allegory of Sustainability, Green has been emancipated as its caricature.

2. Function

If the Iconic buildings simply needed to be iconic, the Green buildings simply need to be green. Green as a function. Green allows sustainability to be bought per m2, or to be painted on, or glued on. Sustainability is a Photoshop filter in CS6: Ctrl+Green.

3. Style

Modernism, Postmodernism, Deconstructivism... We have now definitely entered Sustainabilism. Unlike in previous movements every architect can be a Sustainabilist: whether avant-garde, commercial, young, established... It can be even combined with other styles: Eco-Deconstructivism ... Architectural magazines and commercial brochures found a common language: the Green. Green is also the point on which the architect, the client, the developer, the politician, and the user agree. For the first time ever we have a genuine International Style.

-Green buildings can be Ducks or Decorated sheds, and there are some interesting cases of being both at the same time: the Decorated Ducks.

-Green should be added as the sixth principle to Le Corbusier's five points, and as the fourth quality to Vitruvius' triad: Venustas, Utilitas, Firmitas and Sustinebilitas

-The built ... product of Sustainability is not sustainable architecture but Green. Green is what remains after Sustainability has run its course or, more precisely, what coagulates while Sustainability is in progress, its fallout... (Taken from Rem Koolhaas text: *Junkspace*, and substituting: *Modernity for Sustainability* and *Junkspace for Green*)

-Green is the New Black.

4. Religion

-Green works as faith. Saint Green will watch over the sustainable architects, and will guide them in the Green direction.

-Green works as confession. The guiltier we feel, the greener we try. The green-looking is usually indirectly proportional to its sustainability achievements. Green has the capacity of reducing all that matters to one single problem, and one single solution: Green.

-Green is double-miraculous. As if trying to heal cancer with aspirins, Green is the phenomenal formula that turns sustainable everything that it touches. It can also hide graceless designs. Ugly Green buildings are more readily accepted than ugly buildings.

5. Ambiguity

But the Green also hides a perverse dimension... As in a David Lynch movie; everything appears to be calm and harmonious but there is something disturbing... rotting... The Green is the common lie, the secret consensus, the perfect crime; everybody knows that it cannot be that good, that it cannot be that easy, but why bother? It sells, and there is enough Green for everybody.

Spanish

Oh Verde Todopoderoso

Presentación para la revista AA files, April 2012

En 1797 Francisco de Goya trabajó en una serie de 80 grabados englobados bajo el título de Los Caprichos, de los cuales el número 43, El sueño de la razón produce monstruos, se convirtió en el más emblemático. Cada una de las estampas condenaba alguno de los diferentes rasgos de la sociedad española del siglo XVII, desde la ignorancia de la clase dominante al supuesto misticismo del clero—caricaturas tan grotescas e inflexibles que en 1799 Goya fue obligado a retirar la serie del mercado.

Más de un siglo y medio después el colectivo italiano Superstudio produjo su propia serie de imágenes titulada Il Monumento Continuo (El Monumento Continuo), una crítica a lo que ellos consideraban las dos grandes mentiras imperantes. Como las definió Adolfo Natalini, fundador de Superstudio, 'la primera mantenía que la tecnología iba a ser la solución para todo, y la segunda, que el monumento era el la forma más poderosa que tenía una sociedad para expresarse. Así que para demostrar que ambas ideas eran falsas, las pusimos juntas y las llevamos hasta sus más extremas consecuencias'. Pero, en contraste con *Los Caprichos*, las imágenes finales resultaron tener tal belleza que más que entenderse desde la manera crítica en que fueron concebidas, como una anti-utopía, los arquitectos se enamoraron de ellas hasta el extremo de convertirse en una nueva tipología arquitectónica. Como Natalini ironizó en 1970, después de ver los edificios de Cesar Pelli en Estados Unidos paró inmediatamente de hacer collages de monumentos continuos: la realidad había superado sus más distópicas fantasías.

De la misma manera, quizá llegamos demasiado tarde con nuestra crítica llamada Oh Verde Todopoderoso. Empezó como un ataque virtual hacia la demagogia verde que en nombre de la sostenibilidad se extiende como la pólvora, pero ha sido superado por las opulentas pieles verdes que tantos edificios parecen vestir en estos días por doquier. Estas nuevas archi-criaturas verdes se han convertido en caricaturas de la ideología sostenible que petulantemente pretendían liderar. Pero si se mira atentamente, ni todo lo que reluce es oro, ni todo lo verde es sostenible.

La arquitectura necesita despertar del romántico anhelo de la sostenibilidad naturalista. *El sueño de la razón produce monstruos*; verdes y peludos monstruos.

Oh Verde Todopoderoso

Texto Completo 2011

0. Introducción

Actualmente la 'sostenibilidad' comparte muchos atributos divinos con Dios: ser supremo, omnipotente, omnipresente, y omnisciente; creador y juez, protector, y (...) salvador del universo y de la humanidad. Y al igual que Dios, cuenta con millones de creyentes. Como nosotros, los humanos, somos seres simples y desconfiados y necesitamos de imágenes para poder afirmar nuestras creencias, el Verde (lo Eco, lo Green), se nos ha aparecido para personificar la sostenibilidad, para convertirse en su encarnación en el mundo real. Pero puede que la sostenibilidad, al igual que Dios, no tenga una forma concreta, ni siquiera un color...

1. Emancipación

1.1 La palabra 'sostenibilidad' ha sido maltratada, insultada y sometida a todo tipo de vejaciones por parte de arquitectos, políticos, publicistas... en general, por todo el mundo. La musical armonía de este trío perfecto - ambiental, económico y social - ha sido eclipsada por una actuación en solitario de lo ambiental dedicada a lo Verde.

1.2 En este intento desesperado de dar forma a toda una ideología lo Verde ha resultado ser la representación más rápida y simple de la sostenibilidad. Lo Verde es el único símbolo capaz de mantener el ritmo frenético, la impaciencia y la sed por imágenes de la sociedad actual; una sostenibilidad a lo Lady Gaga: efectista, indiscreta, gráfica, sensacionalista... En este duro esfuerzo por alegorizar a la sostenibilidad, lo Verde se ha emancipado como su caricatura.

1.3 La simplificación del concepto inicial es tan extrema que lo Verde ni siquiera necesita ser naturaleza, o natural; puede ser plástico o pintado. Mira alrededor... fachadas verdes, McDonald's verdes, miles de productos, Eco, particiones verdes, publicidad verde, páginas Web Eco, escaparate verdes... La ciudad Verde ya está aquí.

2. Función

2.1 Si los edificios icónicos simplemente tenían que ser icónicos, los edificios verdes simplemente han de ser Verdes. No puede ser más superficial: el Verde como función. El Verde permite que la sostenibilidad pueda comprarse por metro cuadrado, pueda pintarse en una pared, o pegarse a un muro. La sostenibilidad se añadirá a los filtros de Photoshop para la siguiente versión CS6: Ctrl+Green. Al igual que la arquitectura icónica, la arquitectura Verde también proporciona la muy codiciada identidad; identidad genérica.

2.2 Aunque inicialmente fuera pensada con la mejor de las intenciones, cualquier buena idea en la sociedad actual, necesita ser simplificada a una décima parte y vaciada de todo contenido para poder ser comercializada con éxito entre las masas. Hasta podría entenderse como un proceso accesible, democrático...; al igual que una imitación de un bolso de Prada permite a muchas mas mujeres acercarse a la sensación Prada y llevar su estatus.

2.3 El archirepetido pretexto excusando la sobredosis de Verdes, Ecos y Nature-friendly's alegando que 'por lo menos la gente se conciencia de la sostenibilidad' ha hecho efecto, si el efecto se considera sacar tajada del asunto: la productos Verdes suben en índice de ventas, los jurados de concursos se emocionan al leer las historias Eco-épicas de los proyectos, y los políticos saben que apostando por el Verde obtendrán mas simpatizantes. Pero el Verde ha conseguido desviar la atención de lo que realmente importa. Eco-demagogia impecable.

2.4 Si todas las propuestas y visiones para el futuro de la ciudad y los concursos de arquitectura ganado bajo los efectos del Verde se ejecutaran, la ciudad se transformaría en una versión sofisticada del estado actual de la Zona muerta de Chernóbil. (Véase Pripyat en primavera).

3. Estilo

3.1 Movimiento Moderno, Postmodernismo, Deconstructivismo... Definitivamente nos encontramos ahora en el Sostenibilismo. A diferencia de los estilos anteriores, todos los arquitectos puedes ser Sostenibilistas: los vanguardistas, los comerciales, los jóvenes, los establecidos... Además el Sostenibilismo no es un estilo exclusivo y puede ser combinado con los otros estilos: Eco-Deconstructivismo, Green-Postmodernismo... Es EL estilo democrático. Las revistas de arquitectura y los folletos comerciales han encontrado por fin un lenguaje común: el Verde. El Verde es también el punto común entre el arquitecto, el cliente, el promotor, y el usuario. El Verde elimina las discrepancias. Es fantástico, es el salvador de la Torre de Babel. Finalmente podremos alcanzar los Cielos. Por primera vez nos encontramos ante un verdadero Estilo Internacional; desde Madrid, a Copenhague, pasando por Dallas o Estambul. El Sostenibilismo es tan superior que funciona en cualquier lugar; es el estilo ganador, el campeón global, -aunque precisamente este hecho le hace terriblemente insostenible. A diferencia de los otros estilos -imagina una ciudad diseñada totalmente desde el Deconstructivismo...- es posible construir una ciudad entera a lo Sostenibilista. Puede existir en cualquier sitio y a cualquier escala: desde un rascacielos, hasta una vivienda individual, o un interior; todo vale. Y puede acomodar cualquier gusto: al Verde se le moldea como a un peinado: largo y mullido, compacto a lo afro, parcialmente afeitado creando ornamentos...

3.2 Los edificios Verdes pueden ser Tinglados Decorados o Edificios Pato, y hay ejemplos peculiares que pueden ser simultáneamente

ambos dando lugar al Pato Decorado.

3.3 El Verde deberá incorporarse como el sexto principio dentro de los cinco puntos de la arquitectura de Le Corbusier, y como cuarto pilar a la terna de Vitruvio: Venustas, Utilitas, Firmitas + Sostenibilitas.

3.4 El producto construido (...) de la Sostenibilidad no es la arquitectura sostenible, sino lo Verde.

Lo Verde es lo que queda después que la sostenibilidad haya seguido su curso o, más concretamente, lo que se coagula mientras la Sostenibilidad esta ocurriendo: su secuela.*

* Tomado de Junkspace-Espacio Basura de Rem Koolhaas: Substituyendo Espacio Basura por Verde y Modernidad por Sostenibilidad.

3.5 Green is the New Black.

4. Religión

4.1 El Verde funciona como la fe. La Iglesia católica pronto añadirá San Verde (o San Eco) a su santoral. San Verde protege a los arquitectos verdes y les guía en la dirección sostenible. Si le rezamos todos los días San Verde recompensará nuestras plegarias: los políticos obtendrán más votos, los arquitectos ganarán más concursos y las compañías venderán más productos.

4.2 El Verde actúa de maneras misteriosas... Los arquitectos no-sostenibles se hacen llamar Verdes, sin embargo los que actúan consecuentemente con la sostenibilidad, no están cómodos con el apodo.

4.3 Oh Señor, bendice a los daltónicos que ven más Verde que los otros y da esperanza a los que por el contrario lo verán en rojo.

4.4 El Verde ha adquirido carácter confesional. Cuanto mas culpables seamos, mas Verde lo intentamos. La apariencia Eco/Verde es indirectamente proporcional a sus logros sostenibles. El Verde ha conseguido reducir todo lo que importa a un solo problema, y a una sola solución: Verde. El Verde es capaz de absolver todos nuestros pecados.

4.5 El Verde es doblemente milagroso. Como si pretendiéramos curar el cáncer con aspirinas, el Verde funciona como fórmula prodigiosa que convierte en sostenible todo lo que toca. Además puede camuflar los diseños más desafortunados. 'De noche todos los gatos son pardos'. Una fachada Verde fea será siempre mejor aceptada que un edificio feo.

4.6 El Verde es capaz de iluminarnos retroactivamente. Los arquitectos reescribimos nuestra historia de acuerdo a la sostenibilidad; lo que hicimos una vez con sentido común, le podemos llamar ahora sostenible; de manera inconsciente ya estaban bajo los efectos del Verde... como verdaderos visionarios.

5. Ambigüedad

5.1 Sin embargo el Verde esconde una dimensión perversa... Como en una película de David Lynch, todo parece estar en perfecta calma, pero hay algo inquietante... pudriéndose... Lo Verde es la mentira compartida, el consenso secreto, el crimen perfecto. Todos sabemos que no puede ser tan bueno, ni tan fácil, pero ¿qué mas da? El Verde vende, y hay suficiente para todos. Una nueva clase de intimidación amistosa: Eco-terrorismo.

5.2 El Verde sufre de trastorno de personalidad múltiple; los Gurús del Green, los Eco-Salvadores, los seguidores de lo Verde... predicán los mas variopintos argumentos totalmente contradictorios e incompatibles entre sí. Pero esto parece no suponer un problema, siempre que el argumento sea Verde, porque a todo el mundo le gusta –o ha de gustar- el Verde, y si no es así, es que son seres humanos aberrantes. La necesidad exponencial de aceptación popular hace del Verde el instrumento excelente. Green: I Like

5.3 El diccionario de Microsoft para Word en castellano indica los siguientes sinónimos para Verde: obsceno, picante, indecente, indecoroso, impúdico, deshonesto, escabroso y libre. En inglés, aparte de los referentes a su color ofrece: inmaduro e inexperto.

5.4 Here we are now, entertainers.

6. Apéndice

La relación entre los arquitectos y el Verde recuerda al "Descubrimiento" de América; no sólo el "Nuevo Mundo" ya estaba ahí, sino que la mayoría se quedan como Colón... convencidos de que habían llegado a las Indias.

Parábola

La crisis económica y el hambre creciente de identidad aceleraron la creación de la Ciudad Verde. En la Ciudad Verde todas las empresas cambiaron sus logotipos al color verde, sólo vendían Eco-productos y ofrecían servicios Eco-friendly. Sus habitantes vivían

O'Mighty Green by Beatriz Ramo, STAR strategies + architecture

en una saludable lucha por ser el más verde. En la Ciudad Verde las centrales nucleares eran sostenibles. Las películas en blanco y negro eran verdes también. En la Ciudad Verde los poderes del Verde eran tan heroicos que podían remendar las vergüenzas del pasado: los campos de concentración, el muro de Berlín..., cualquier momento de la historia podía volverse sostenible de manera retroactiva. El Verde adquirió estatus confesional y podía absolver cualquier pecado. En la Ciudad Verde los uniformes de soldados eran la última moda, Hulk era el hombre del año y la Zona de Chernóbil el eco-destino vacacional más solicitado. Los arquitectos estaban súper excitados con el Verde. Fachadas verdes, cubiertas verdes, particiones verdes... Todo lo que se podía cubrir de Verde se cubría de Verde. Pero detrás de las cámaras la burbuja Verde crecía y crecía desmesuradamente... Nadie se atrevía a hablar de ello y en un ataque de avaricia, temiendo el final de esta gallina de los huevos de oro, los arquitectos empezaron usar el Verde frenética e incontroladamente. La Ciudad Verde se transformó en un continuo campo de golf. La confusión era colosal, reinaba el descontrol y en un ataque cual Saturno, la Ciudad Verde comenzó a devorar a sus habitantes. Pero entonces, y justo en ese momento, una segunda ilustración empezó a florecer... Los supervivientes empezaron a razonar, a ver más claro, a no necesitar ver el Verde para creer en la sostenibilidad, al igual que tampoco necesitaban ver columnas para creer en la estabilidad estructural –y la Ciudad Verde se fue extinguiendo lentamente... Esta mucosa fue limpiada, los partidos verdes ya no eran necesarios y McDonlad's volvía a ser rojo. El Sueño de la Razón Produce Monstruos, Verdes y Peludos Monstruos.

Oh Verde Todopoderoso Resumen 2011

Actualmente la 'sostenibilidad' comparte muchas atributos divinos con Dios: ser supremo, omnipotente, omnipresente, y omnisciente; creador y juez, protector, y (...) salvador del universo y de la humanidad. Y al igual que Dios, cuenta con millones de creyentes. Como nosotros, los humanos, somos seres simples y desconfiados y necesitamos de imágenes para poder afirmar nuestras creencias, el Verde (lo Eco, lo Green), se nos ha aparecido para personificar la sostenibilidad, para convertirse en su encarnación en el mundo real. Aunque puede que la sostenibilidad, al igual que Dios, no tenga una forma concreta, ni siquiera un color...

1. Emancipación

En este intento desesperado de dar forma a toda una ideología lo Verde ha resultado ser la representación más rápida y simple de la sostenibilidad. Lo Verde es el único símbolo capaz de mantener el ritmo frenético, la impaciencia y la sed por imágenes de la sociedad actual; una sostenibilidad a lo Lady Gaga: efectista, indiscreta, gráfica, sensacionalista... En este duro esfuerzo por alegorizar a la sostenibilidad, lo Verde se ha emancipado como su caricatura.

2. Función

Si los edificios icónicos simplemente tenían que ser icónicos, los edificios verdes simplemente han de ser Verdes. El Verde como función. El Verde permite que la sostenibilidad pueda comprarse por metro cuadrado, pueda pintarse en una pared, o pegarse a un muro. La sostenibilidad es un filtro de Photoshop: Ctrl+Green.

3. Estilo

Movimiento Moderno, Postmodernismo, Deconstructivismo... Definitivamente nos encontramos ahora en el Sostenibilismo. A diferencia de los estilos anteriores, todos los arquitectos pueden ser Sostenibilistas: los vanguardistas, los comerciales, los jóvenes, los establecidos... Además el Sostenibilismo puede ser combinado con los otros estilos: Eco-Deconstructivismo, etc ... Las revistas de arquitectura y los folletos comerciales han encontrado un lenguaje común: el Verde. El Verde es también el punto común entre el arquitecto, el cliente, el promotor, y el usuario. Por primera vez nos encontramos ante un verdadero Estilo Internacional.

-Los edificios Verdes pueden ser Tinglados Decorados o Edificios Pato, y simultáneamente ambos dando lugar al Pato Decorado.
-El Verde deberá incorporarse como el sexto principio dentro de los cinco puntos de la arquitectura de Le Corbusier, y como cuarto pilar a la terna de Vitruvio: Venustas, Utilitas, Firmitas + Sustenabilitas.
-El producto construido (...) de la Sostenibilidad no es la arquitectura sostenible, sino lo Verde.

Lo Verde es lo que queda después que la sostenibilidad haya seguido su curso o, más concretamente, lo que se coagula mientras la Sostenibilidad esta ocurriendo: su secuela.*

*Tomado de Junkspace-Espacio Basura de Rem Koolhaas: Substituyendo Espacio Basura por Verde y Modernidad por Sostenibilidad.
-Green is the new Black.

4. Religión

-El Verde funciona como la fe. San Verde protege a los arquitectos verdes y les guía en la dirección sostenible.

-El Verde ha adquirido carácter confesional. Cuanto mas culpables seamos, mas Verde lo intentamos. El Verde ha conseguido reducir todo lo que importa a un solo problema, y a una sola solución: Verde.

-El Verde es doblemente milagroso. Como si pretendiéramos curar el cáncer con aspirinas, el Verde funciona como fórmula prodigiosa que convierte en sostenible todo lo que toca. Además puede camuflar los diseños más desafortunados. Una fachada Verde fea será siempre mejor aceptada que un edificio feo.

5. Ambigüedad

Sin embargo el Verde esconde una dimensión perversa... Como en una película de David Lynch, todo parece estar en perfecta calma, pero hay algo inquietante... pudriéndose... Lo Verde es la mentira compartida, el consenso secreto, el crimen perfecto. Todos sabemos que no puede ser tan bueno, ni tan fácil, pero ¿qué mas da? El Verde vende, y hay suficiente para todos.

Dutch

O Almachtig Groen Volledige tekst – 2011

Duurzaamheid heeft momenteel veel eigenschappen gemeen met God: een verheven concept, almachtig, alom aanwezig en alwetend; schepper en rechter, beschermer en (...) verlosser van het heelal en de mensheid. En net als God kent duurzaamheid miljoenen gelovigen.

Omdat wij mensen nogal nuchter en argwanend zijn en bewijs willen zien voordat geloof kan uitgroeien tot overtuiging, is *Groen* het symbool van duurzaamheid geworden, de belichaming ervan in de mensenwereld. Maar misschien heeft duurzaamheid, net als God, helemaal geen vorm, en ook geen kleur...

1. Emancipatie

1.1 Het woord *Duurzaamheid* is verkracht, misbruikt en beledigd door architecten, politici, adverteerders ... eigenlijk door iedereen. De muzikale harmonie in het perfecte trio – het sociale, het milieuvriendelijke, en het economische – wordt overschreeuwd door het simplistische solo-optreden van het milieu, onder de naam *het Groen*.

1.2 In een wanhopige poging vorm te geven aan een alomvattende ideologie blijkt *Groen* te werken als de snelste en gemakkelijkste vertegenwoordiging van duurzaamheid. *Groen* is het enige symbool dat gelijke tred houdt met het ongeduld en de honger naar beelden van deze tijd; een Lady Gaga-duurzaamheid: effectief, opvallend, creatief, sensationeel. In een hardnekkige poging de allegorie van duurzaamheid te worden is *Groen* geëmancepeerd tot de karikatuur ervan.

1.3 De versimpeling van het oorspronkelijke idee is zo extreem dat *Groen* niet eens meer natuur hoeft te zijn, of zelfs maar iets natuurlijks. Het kan net zo goed van plastic zijn of erop geveerd worden. Kijk om je heen... wat je ziet is een *groene* façade, *groene* opsmuk, muren die *groen* geschilderd zijn, een *groen* McDonald's bord, een *groene* website, een *groene* etalage van papier-maché; de *Groene* Stad is werkelijkheid geworden.

2. Functie

2.1 Zoals iconische gebouwen alleen maar iconisch hoeven te zijn, hoeven *Groene* gebouwen alleen maar *Groen* te zijn. Het kan niet oppervlakkiger worden: *Groen* als functie. Dankzij *Groen* kan duurzaamheid per vierkante meter worden gekocht, kan erop worden geschilderd of gelijmd. Duurzaamheid is een Photoshopfilter in CS6: Ctrl+*Groen*. Net als iconische gebouwen verschaft *Groen* identiteit – *generieke* identiteit.

2.2 Aanvankelijk werd het idee met de beste bedoelingen gelanceerd, zoals ieder goed idee vandaag de dag, maar het moest met een factor honderd vereenvoudigd – en van alle betekenis ontdaan – worden zodat het met succes gecommercialiseerd kon worden. Pas toen was het voor de *massa* te verteren. Op de één of andere manier ziet het er erg democratisch uit... Net zoals een namaak Prada tas iedere vrouw de sensatie geeft de status van *Prada* te dragen.

2.3 Het tot in den treure herhaalde voorwendsel dat *mensen zich ten minste bewust zijn geworden van duurzaamheid* had effect; maar de aandacht werd afgeleid van het belangrijkste punt van zorg. Mensen kopen eerder *Groene* producten, jury's in wedstrijden raken in vervoering van *Groene* heldendichten, en politici weten dat het altijd veilig is om de *Groene* kaart te spelen; onberispelijke demagogie.

2.4 Als alle gepubliceerde visies op stadsontwerp, en alle prijsvragen die met de macht van het *Groen* hadden gewonnen, gerealiseerd zouden worden, dan zou de stad omgetoverd worden tot een verfijnde versie van de Tsjernobyl Vervreemdingszone (Zie Pripjat in de lente).

2.5 *Groene* muren komen ook in het interieur voor als scheidingsmuren. Deze worden gemaakt van Noors rendiermos (het goedje dat gebruikt wordt voor bomen op een modeltreinbaan), als een enorme begraafplaats van de natuur, *met een uitstekende natuurlijke akoestiek*. Deze stofverzamelaars kunnen in 20 verschillende kleuren geleverd worden; een witte *Groene* muur, een rode *Groene* muur, een paarse *Groene* muur – zodat ze mooi aansluiten bij andere decoraties.

3. Stijl

3.1 Modernisme, postmodernisme, deconstructivisme... We zijn nu definitief bij het 'duurzamisme' aangeland. Anders dan bij eerdere stromingen kan elke architect een duurzaamist zijn, of hij nu avant-garde of commercieel, jong of gevestigd is. Het is zelfs te combineren met andere stijlen: eco-deconstructivisme... *Groen* postmodernisme... Het is *de* democratische stijl.

Architectuurtijdschriften en commerciële brochures hebben een gemeenschappelijke taal gevonden: *Groen*. *Groen* is ook het punt waarover de architect, de opdrachtgever, de projectontwikkelaar, de politicus en de gebruiker het eens zijn. Het is fantastisch. *Groen* slaat de verschillen plat; het is de redder van de Toren van Babel; uiteindelijk bereiken we dan toch de Hemel. Voor het eerst hebben

we een echte Internationale Stijl; van Madrid tot Kopenhagen, van Dallas tot Istanboel. Het *Groen* is zozeer superieur dat het overal werkt; het is de kampioensstijl, de mondiale overwinnaar – al kan het hierdoor vreselijk 'onduurzaam' worden. In tegenstelling tot andere stijlen – stel je eens een stad voor die helemaal ontworpen is in de stijl van het Deconstructivisme – kunnen we een complete stad in *Groen* bouwen. Het kan overal toegepast worden en op elke schaal; een wolkenkrabber of een klein woonhuis, zelfs een interieur – het is allemaal mogelijk. Het kan aan elke smaak tegemoetkomen; het *Groen* kan toegepast en gehanteerd worden als een kapsel: lang en pluizig, dik en compact, gedeeltelijk geschoren waardoor ornamenten ontstaan.

3.2 *Groene* gebouwen kunnen *Ducks* (gebouwen waarvan de vorm samenvalt met de functie) zijn of *Decorated Sheds* (versierde dozen), en in enkele interessante gevallen zijn ze het allebei tegelijk: *Decorated Ducks*.

3.3 *Groen* moet als zesde principe worden toegevoegd aan Le Corbusiers vijf punten, en als vierde eigenschap aan de drie van Vitruvius: Venustas, Utilitas, Firmitas, plus Sustinebilis.

3.4 *Het gebouwde product van duurzaamheid is niet duurzame architectuur maar Groen. Groen is wat overblijft als duurzaamheid zijn beloop heeft gehad of, meer precies, wat vaste vorm krijgt terwijl duurzaamheid gaande is, de fall-out ervan.* (1)

(1) *Overgenomen uit Junkspace van Rem Koolhaas, waarbij Moderniteit door Duurzaamheid en Junkspace door Groen is vervangen.*

3.5 *Groen* is het nieuwe Zwart.

4. Religie

4.1 *Groen* werkt als een geloof. De Katholieke Kerk zou de heilige *Groen* op moeten nemen in haar Heiligenkalender. De Beschermheilige *Groen* zal dan waken over duurzame architecten en hen in de *Groene* richting leiden. Als we iedere dag tot hem bidden zal Sint *Groen* onze verering compenseren: politici krijgen meer stemmen, architecten winnen meer prijsvragen, en bedrijven verkopen meer producten...

4.2 Het *Groen* werkt op mysterieuze wijze... Architecten die niet echt duurzaam zijn noemen zichzelf *Groen*, terwijl architecten die er wel serieus mee bezig zijn juist niet *Groen* genoemd willen worden.

4.3 *O Heer, gezegend zijn de kleurenblinden die meer groen ontwaren dan anderen... en wees hen tot steun die Rood zien waar Groen is.*

4.4 *Groen* werkt als biecht. Hoe schuldiger we ons voelen, hoe *Groener* we proberen te zijn. De *Groenheid* van het uiterlijk is vrijwel nooit evenredig aan de prestaties wat betreft duurzaamheid. *Groen* heeft het vermogen alles wat ertoe doet te reduceren tot één enkel probleem, en één enkele oplossing: *Groen*. *Groen* kan ons al onze zonden vergeven.

4.5 *Groen* is een dubbel mirakel. Alsof je kanker probeert te genezen met aspirine: *Groen* is het formidabele medicijn dat alles wat ermee in aanraking komt duurzaam maakt. *Groen* kan banale ontwerpen camoufleren. 'In het donker zijn alle katten grijs'. Lelijke *Groene* gebouwen worden eerder geaccepteerd dan gewone lelijke gebouwen.

4.6 *Groen* kan ons met terugwerkende kracht verlichting schenken. Wij architecten herschrijven onze complete geschiedenis volgens de regels van de duurzaamheid; wat we ooit deden uit *gezond verstand* herijken we nu als duurzaam; toen, in het verre verleden, stonden we eigenlijk al onbewust onder de invloed van het *Groen*... als heuse profeten.

5. Ambigüiteit

5.1 Maar achter *Groen* gaat ook een perverse dimensie schuil. Het is als in een film van David Lynch: alles lijkt rustig en harmonieus, maar er is ook iets verontrustends gaande, er is iets aan het rotten. *Groen* is de algemene leugen, de geheime consensus, de perfecte misdaad; iedereen weet dat het te goed is om waar te zijn, te eenvoudig om waar te zijn, maar waar zou je de druk om maken? Het verkoopt en er is genoeg *Groen* voor iedereen. Een nieuw soort (vriendelijke) intimidatie: *Groen* terrorisme.

5.2 *Groen* lijdt aan een gespleten persoonlijkheid; *Groene* goeroes, *Groene* discipelen, *Groene* verlossers.... allemaal prediken ze tegenstrijdigheden. Maar dit schijnt geen probleem te zijn, zolang het maar *Groen* is, want iedereen houdt van - *moet houden van* - *Groen*. Zo niet, dan wordt hij of zij gezien als een slecht mens. De exponentiële behoefte aan de goedkeuring van het publiek maakt *Groen* tot het instrument par excellence. 'Green: I like.

5.3 Het Spaanse woordenboek van Microsoft geeft de volgende synoniemen voor *Groen*: obscene, onfatsoenlijk, oneerlijk, vrijpostig en lomp. In het Engelse woordenboek vinden we (afgezien van de verwijzingen naar de kleur): onvolwassen en onervaren.

5.4 Here we are now, entertainers.

6. Appendix

De relatie tussen sommige architecten en het *Groen* doet ons denken aan de “ontdekking” van Amerika; niet alleen had de “Nieuwe Wereld” altijd al bestaan, maar architecten zullen voor eeuwig net zo vrolijk blijven vasthouden aan hun misvatting, net zoals Columbus dat deed... ervan overtuigd dat hij in Oost-Indië was aangeland.

Gelijkenis

Lang, lang gelden in een land niet ver hiervandaan, versnelden een diepe economische crisis en een behoefte aan identiteit de schepping van de *Groene Stad*. Alle bedrijven in de *Groene Stad* veranderden hun logo's in *Groene* of zelfs groente motieven. Ze leverden alleen nog maar *groene* producten en eco-vriendelijke diensten. De inwoners leefden in een gezonde concurrentie met elkaar om de ‘*groenste*’ van allemaal te worden. Zelfs de kerncentrales in de *Groene Stad* waren eco-vriendelijk. Zwart-wit films waren ook *groen*. De macht van het *Groen* was zo groot in de *Groene Stad* dat de schaamte over het verleden – de concentratiekampen, de Berlijnse muren, etc. – overwonnen kon worden; elk historisch moment kon met terugwerkende kracht duurzaam gemaakt worden. Het *Groen* kreeg biechtstatus en kon voor alle zonden absolutie verlenen. In de *Groene Stad* waren militaire uniformen de hoogste vorm van mode, de Hulk was een superheld, en de Zone van Tsjernobyl de meest gewilde *groene* vakantiebestemming. Architecten gingen zich te buiten in hun gebruik van het *Groen*. Façades, daken, scheidingsmuren... alles wat bedekt kon worden werd bedekt met *Groen*. Maar achter de schermen begon de *Groene* zeepbel uit de hand te lopen... Niemand durfde het te zeggen en in een vlaag van inhaligheid, bang voor het overlijden van deze melkkoe, begonnen ze het *Groen* op een bijna psychotische wijze overal toe te passen. De *Groene Stad* veranderde in een schier eindeloze golfbaan. De verwarring was compleet en in een uitpatting gelijk de Saturnaliën begon de *Groene Stad* haar inwoners te verslinden. Maar toen, en pas op dat moment, brak een tweede Verlichting aan... De overlevenden ontwaakten langzaam uit hun psychose en hoefden niet langer het *Groen* te zien om in duurzaamheid te geloven – net zoals ze geen pilaren hoefden te zien om in de stabiliteit van een bouwwerk te geloven – en de *Groene Stad* verdween langzaam uit beeld... Het *Groene* slijk werd weggespoeld, de *Groene* partijen waren overbodig geworden en McDonald's werd weer rood. *De Slaap der Rede Brengt Monsters Voort*, Groene Harige Monsters.

O Almachtig Groen Samenvatting 2011

Duurzaamheid heeft momenteel veel eigenschappen gemeen met God: een verheven concept, almachtig, alom aanwezig en alwetend; schepper en rechter, beschermer en (...) verlosser van het heelal en de mensheid. En net als God heeft ze miljoenen gelovigen. Omdat wij mensen nogal nuchter en argwanend zijn en bewijs willen zien voordat geloof kan uitgroeien tot overtuiging, is *Groen* het symbool van duurzaamheid geworden, de belichaming ervan in de mensenwereld. Maar misschien heeft duurzaamheid, net als God, helemaal geen vorm, en ook geen kleur...

Emancipatie

In de wanhopige poging vorm te geven aan een alomvattende ideologie blijkt *Groen* te werken als de snelste en gemakkelijkste representatie van duurzaamheid. *Groen* is het enige symbool dat gelijke tred houdt met het ongeduld en de honger naar beelden van deze tijd; een Lady Gaga-duurzaamheid: effectief, opvallend, creatief, sensationeel. In een hardnekkige poging de allegorie van duurzaamheid te worden is *Groen* geëmancipeerd tot de karikatuur ervan.

Functie

Zoals iconische gebouwen alleen maar iconisch hoeven te zijn, hoeven *Groene* gebouwen alleen maar *Groen* te zijn: *Groen* als functie. Dankzij *Groen* kan duurzaamheid per vierkante meter worden gekocht, kan erop worden geschilderd of gelijmd. Duurzaamheid is een Photoshopfilter in CS6: Ctrl+*Groen*.

Stijl

Modernisme, postmodernisme, deconstructivisme... We zijn nu definitief bij het 'duurzamisme' aangeland. Anders dan bij eerdere stromingen kan elke architect een duurzamist zijn, of hij nu avant-garde of commercieel, jong of gevestigd is. Het is zelfs te combineren met andere stijlen: eco-deconstructivisme...

Architectuurtijdschriften en commerciële brochures hebben een gemeenschappelijke taal gevonden: *Groen*. *Groen* is ook het punt waarover de architect, de opdrachtgever, de projectontwikkelaar, de politicus en de gebruiker het eens zijn. Voor het eerst hebben we een echte Internationale Stijl.

-*Groene* gebouwen kunnen *Ducks* (gebouwen waarvan de vorm samenvalt met de functie) zijn of *Decorated Sheds* (versierde dozen), en in enkele interessante gevallen zijn ze het allebei tegelijk: *Decorated Ducks*.

-*Groen* moet als zesde principe worden toegevoegd aan Le Corbusiers vijf punten, en als vierde eigenschap aan de drie van Vitruvius: Venustas, Utilitas, Firmitas, plus Sustinebilis.

- *Het gebouwde product van duurzaamheid is niet duurzame architectuur maar Groen. Groen is wat overblijft als duurzaamheid zijn beloop heeft gehad of, meer precies, wat vaste vorm krijgt terwijl duurzaamheid gaande is, de fall-out ervan* (1).

(1) *Overgenomen uit Junkspace van Rem Koolhaas, waarbij Moderniteit door Duurzaamheid en Junkspace door Groen is vervangen.*

Religie

- *Groen* werkt als een geloof. De Beschermheilige *Groen* zal waken over duurzame architecten en hen in de *Groene* richting leiden.

- *Groen* werkt als biecht. Hoe schuldiger we ons voelen, hoe *Groener* we proberen te zijn. De *Groenheid* van het uiterlijk is vrijwel nooit evenredig aan de prestaties wat betreft duurzaamheid. *Groen* heeft het vermogen alles wat ertoe doet te reduceren tot één enkel probleem, en één enkele oplossing: *Groen*.

- *Groen* is een dubbel mirakel. Alsof je kanker probeert te genezen met aspirine: *Groen* is het formidabele medicijn dat alles wat ermee in aanraking komt duurzaam maakt. *Groen* kan banale ontwerpen camoufleren. Lelijke *Groene* gebouwen worden eerder geaccepteerd dan lelijke gebouwen.

Ambigüiteit

Maar achter *Groen* gaat ook een perverse dimensie schuil. Het is als in een film van David Lynch: alles lijkt rustig en harmonieus, maar er is ook iets verontrustends gaande, er is iets aan het rotten. *Groen* is de algemene leugen, de geheime consensus, de perfecte misdaad; iedereen weet dat het te goed is om waar te zijn, te eenvoudig om waar te zijn, maar waar zou je je druk om maken? Het verkoopt en er is genoeg *Groen* voor iedereen.